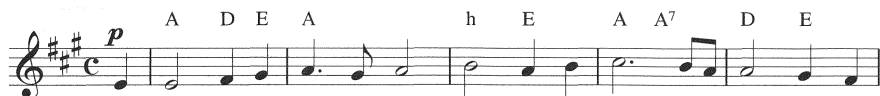

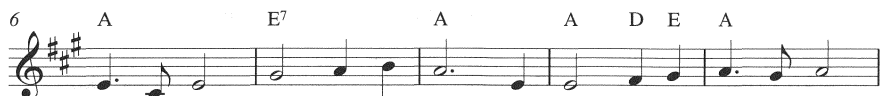
293 Jak błogo zbawionym być

st. F. Bottome

muz. W. B. Bradbury

1. Jak bło - go zba-wio-nym być Twą, Pa - nie, krwią! Głę - bo - ko w niej
 2. Jak bło - go zba-wio-nym być Twą, Pa - nie, krwią! Już w trwo-dze nie
 3. Jak bło - go zba-wio-nym być Twą, Pa - nie, krwią! Cho - ro - by złe
 4. Je - zu - sie, ja śpie-wam Ci pieśń chwa-ły w głos, żeś - w du - szę znę-

1. mo - gę skryć nie - czys-tość swą. Za - to - pion tu chy - try wąż,
 2. mu - szę żyć, rzu - ci - łem ją. Wszak no - wy za - blys - nął dzień
 3. mo - gę zmyć cu - dow-nie nią. Cię - za - ry ze ser - ca mi
 4. ka - ną mi we - se - le wniósł. Kaj - da - ny już w ser-cu mym

1. zgaśł grze-chów żar, więc wiel - bię go - rą - co wciąż łas - kę bez
 2. w piel - grzym-ce mej, zwąt-pie - nia nie za - ćmi cień świa - tło - ści
 3. zrzu - ca tu Bóg. Ra - do - ści już pły - ną łyż u Pań-skich
 4. rę - ka Twa rwie, zba - wie - nie mam w słowie tym: Speł - ni - ło

1. miar.
 2. tej.
 3. nóg.
 4. się.
 1-4. O, sław - cież mi - ło - ści moc, wiel - kiej mi -

- ło - ści moc, wiel - kiej mi - ło - ści moc, co zba-wia nas!